

SIMONTORNyai HÍREK

XXIV. évfolyam 9. szám
2025. szeptember

AZ ÖNKORMÁNYZAT HIVATALOS LAPJA

Ára:
200 Ft

ÁTADTÁK A FOGADÓÉPÜLETET

TOP_PLUSZ-1.1.3-21-TL1-2022-00005 azonosítószámú, „A SIMONTORNyai VÁR KÖRNYÉKÉNEK TURISZTIKAI INFRASTRUKTÚRA FEJLESZTÉSE” elnevezésű projekt a végéhez közelít.

2025. augusztus 26-án ünnepélyes keretek között átadták a Fogadóépületet, mely a turisták fogadására alkalmas terület, tér. Ebben a projekt keretében megépült a Turisztikai Fogadóépület, valamint környezetében 18 db személygépjármű parkoló (ebből 1 db akadálymentes és 2 db parkoló elektromos töltőállomásként is funkcionál). A Turisztikai Fogadóépület megfelelő teret nyújt a Simontornyai Várhoz érkező turistáknak pihenésre, étkezésre, asztalok, padok telepítésével, vízvételi lehetőség és mosdók kialakításával.

A projekt nagy hangsúlyt fektet az ide érkező látogatók megfelelő tájékoztatására, valamint a mai kor igényeinek megfelelő digitális tartalmak szolgáltatására. Ennek keretében információs táblák, valamint virtuális bemutatók készültek: 3D rekonstrukció, Visual Guide rendszer, Hardver eszközök és kapcsolódó alkalmazások, VR interaktív tartalom és a VR-szemüveg.

Az ünnepélyes átadón beszédet mondott Torma József Simontornya polgármestere, dr. Navracsics Tibor miniszter úr és Süli János országgyűlési képviselő, majd együtt átvágták a megnyitó jelképét a nemzetiszínű szalagot, ezután közösen megtekintették az újonnan kialakított parkolót, majd a vár udvarán sajtótájékoztatót tartottak.

A polgármester tollából

A 2025-ös önkormányzati választások után eltelt bő egy év. Ha valaki figyelte a választások előtti eseményeket, az elhangzott ígéretek, akkor emlékezhet arra, hogy én egy látványosabb szakaszt ígértem. Azt gondolom, hogy az az „ígéret” megvalósulni látszik és a városban az eltelt időszakban felgyorsultak a fejlesztések. Ez a megelőző években végzett munka eredménye, az akkori kitartó munka gyümölcse. Kívülállók (sokszor még az önkormányzati rendszerhez közelebb állók) sem tudják, nem látják, hogy mennyi erőfeszítés, mennyi munka áll egy-egy projekt mögött. Látom a nagyszerű személyes teljesítményeket, az elhivatottságot, amelyek nélkül nem lennének elérhetőek ezek a sikerek. Mindig azt mondtam, hogy munkánkat három síkon végezzük. A megvalósítás általában már a szembetűnő szakasz, de ezt egy előkészítő fázis előzi meg, amely azonban nem létezhet a tervezés, a jövő fejlesztési irányainak, egyes elemeinek felrajzolása nélkül. Folyamatosan végezzük mindhárom munkát. A jelenleg zajló Malom és Hunyadi utcák kivitelezése mellett már készítjük elő a további útépitések (Bem, Mátyás), művelődési ház, Arany János utca parkoló felújításait. Emellett dolgozunk a további útépitések, a körárok vízrendezése, a hivatal energetikai korszerűsítése megvalósulásán is. Tervezés szintjén már készítjük elő a temető korszerűsítését, a közterületek zöldítését, egy rekortán futópálya építését célzó elképzeléseinket is. De már a fejünkben van a vár, a művelődési ház és klubépület belső felújítása is. Ha lehetőség adódik, azonnal lépünk, és kivesszük a fiókból azt a dossziét, amely várja a megvalósulását.

A Malom és Hunyadi utcák teljes burkolatfelújítása folytatódik. Október 3-ig meg kell kezdenünk a készre jelentés utáni átvételi folyamatot. Az esetleges hiányosságok megszüntetésére 30 nap áll a kivitelező rendelkezésére. Várhatóan november első felében lehet teljes egészében teljesített a szerződésben vállalt műszaki tartalom. A kivitelezés során több előre nem látott probléma megoldására kellett mind anyagi forrás, mind műszaki tartalom vonatkozásában megoldást találni. A Malom utcában egy 44 méteres szakaszon a fellépő padkahiány miatt burkolt mederburkolat (árok oldalfal megtámasztást) kellett elrendelni. A legnagyobb problémák a Kossuth téren a csapadékelvezetés terén adódtak. A kutyakozmetika előtti szakaszon egy 65 méter hosszú zárt elvezető vizsgálata során olyan súlyos korábbi kivitelezési hibákat tapasztaltunk, amelyek csak a zárt szakasz részleges kiváltásával tudunk megnyugtatóan rendezni. A közbeszerzés során kialakult versenyhelyzet miatt, a pályázati támogatásokból közel 94 millió plusz forrást sikerült megtakarítani. A Nemzeti Fejlesztési Központ (NFK) még a nyáron fordultunk egy támogatási kérelemmel, hogy a projektből visszamaradt forrásokat a megvalósítási helyszínekhez csatlakozó további felújításokra fordíthassuk. A napokban kaptuk meg az NFK hozzájárulását, így elkezdjük a további útépitések előkészítését. A tervezés, szükséges hozzájárulások, beszerzések lefolytatását követően várhatóan 2026-ban további út- és közterület-felújítások valósulhatnak meg. A magam részéről mindig azt mondtam, hogy a Kossuth tér a város központját jelenti, amely rendezése központi kérdés. A beruházással megkezdődik egy folyamat. A járdaszakaszok, zöldterületek rendezése reményeim szerint a következő évben saját források bevonásával valósulhat meg. A beruházás több ponton fog előidézni problémákat, amelylyel nyilvánvalóan tisztában vagyunk. A rendelkezésre álló források függvényében ezek mielőbbi rendezésében vagyunk érdekeltek.

A képviselő-testület közel 33 milliós, sajátérső útfelújításokat is megszavazott. A már lefolytatott beszerzési eljárás alapján a Malom utca végén van egy külterületi szakasz, amelyet sajnos a támogatott pályázathoz nem sikerült illesztenünk. A jelenleg zajló munkálatokkal egyidőben ez a szakasz is felújításra kerül. Nagy forgalmú és rendezetlen állapotok vannak a Bem utca elején lévő üzletsor és játszótér előtti útszakaszon. Új burkolatot kap még ebben az évben az utca rendkívül forgalmas (64. sz. főút és a Hársfa utcai 170 m-es szakasza), a kormányablak útsatlakozása. Az üzletsor oldalában 14 párhuzamos parkoló kialakítását is tervezzük,

ezen szakaszokon új útszegélyek elhelyezésére is sor kerül. A jelenleg rendelkezésre álló keret nem tartalmazza a térburkolattal ellátott parkolók létesítését. Jelenleg dolgozunk azon, hogy lehetőségek szerint ez is minél hamarabb megvalósulhasson. Az elfogadott beszerzés harmadik helyszíne a Mátyás király utca, ahol a Petőfi utca (6317. sz. út) és az óvoda útsatlakozása közötti szakaszon kap új burkolatot az utca.

Sajnos rossz hírekről is be kell számolnom. A Magyar Falu Program keretében kiírt belterületi útfelújításra harmadik alkalommal adtuk be a József Attila utcát. Harmadik alkalommal került tartaléklistára, ami eddig az elutasítást jelentette. Van még egy elbírálásra váró útépitési pályázatunk. A KAP (Közös Agrárpolitika) keretében a Póspart utca szilárd burkolatúvá tételét szeretnénk megvalósítani. A napokban második körös hiánypótlási felhívást kaptunk. Ezek apró technikai részletek, amelyeket a kapott határidőn belül teljesítünk. Bízunk a pályázat sikerében.

Évek óta problémát jelentenek a közterületen (sok esetben az úttesten) egyre nagyobb számban parkoló autók. Tapasztaljuk, hogy az új, jobb minőségű burkolatok az autósok egy részét száguldozásra késztetik. Minden útépitésben érintett utca esetében kértük a tervezőt az aktuális forgalmi rend felülvizsgálatára, új javaslatokat kértünk a jelentkező problémák esetében. Több szakaszon tervezzük az úttesten (járdán) való várakozás tiltását. A Malom utca esetében két sebességmérő készülék telepítése is megtörténik. A gyorsajtások kiszűrésére hatósági segítséget is igénybe akarunk venni.

A Versenyképes Járások Program megítélt 17,857 millió forint támogatásából megújulnak a művelődési ház és az ivókút előtti parkolók, illetve közterületrészek. A lefolytatott beszerzést a Topa és Társa Kft. (Tamási) nyerte 15,748 millió forinttal. A még rendelkezésre álló keret felhasználásával a III. számú orvosi rendelő udvari burkolatának és a csatlakozó közterület (járda, útsatlakozás) felújítását tervezzük. Ennek a kivitelezőjét is szintén beszerzési eljárásban kívánjuk kiválasztani. Terveink szerint ezen munkálatok is megvalósulnak még ebben az évben.

Évek óta gondolkozunk egy rekortán (gumiborítású) futópálya létesítésén. Több elképzelés, ötlet kapcsán is nekifutottunk már a megvalósításnak, de ezek rendre sikertelenek voltak. Az Aktív Magyarország Futópálya-építési Program már a korábbi években is ismert volt. Tavalyi évben személyesen is próbáltam közbenjárni, de sajnos az 5000 fő alatti települések nem vehettek részt a programban. Most újra kiírták a pályázatot és ezúttal a lakosság-számra vonatkozó korlátozás nincs benne a kiírásban. Minimum 600 méter hosszú pálya létesítéséhez 30 millió forint támogatás szerezhető, amelyhez 20% önerőt kell biztosítani. Elkezdjük a pályázat beadásának előkészítését. A képviselő-testület támogató döntése esetén benyújtjuk a pályázatot.

Szintén TOP PLUSZ forrásból valósul meg a Kultúrházi-körárok rekonstrukciója. A projekthez szükséges tervek hatósági engedélyt kaptak. A közeljövőben várhatóan elkészülnek a kiviteli tervek. Szeptember 18-án helyszíni bejárás keretében pontosítottuk a kivitelezés műszaki tartalmát. Ez, mint a legtöbb esetben, most sem könnyű feladat. A pontos szakmai felmérések, elemzések alapján kialakított technikai részletek és a rendelkezésre álló források sokszor szemben állnak egymással. Csak a kompromisszumok révén, egyes elemek elhagyásával tudjuk forrásokon belül tartani a projekt költségeit. Aztán azt is tapasztaljuk, hogy a beszerzés ezt képes felborítani. Mindkét esetre volt már több példa. A törvényi kötelezettségek (Építési és Közlekedési Minisztérium hozzájárulása) megléte után tudjuk a közbeszerzést lefolytatni. Ez minden bizonnyal átnyúlik a következő évre. A projekt keretében belterületi vízelvezetéssel kapcsolatos tervek is készülnek. Igaz, közel másfél évtizede a város készítettett egy vízkárelhárítási tervet, de annak érdemi része nem fellelhető, lényegében a meglévő részek használhatatlanok. Ezt és egy települési vízgazdálkodási tervet is megrendeltünk. Az ezek mögött már fél éve zajló szakmai munka lehet az első lépése annak, hogy komolyan elinduljunk a

település vízrendezése irányába. Látjuk és tapasztaljuk, hogy az elmúlt közel fél évszázad milyen károkat okozott. Ma elmondhatjuk, hogy a település nagy részén működésképtelen infrastruktúrával rendelkezünk. Az útépitések kapcsán próbálunk gyakorlati lépéseket is tenni a vízelvezető rendszerek karbantartása, rekonstrukciója terén. A Malom utcai árkok kotrására már 100 gépi munkaórát fordítottunk. A vízelvezető rendszer csak akkor lesz működőképes, ha az ingatlanok megközelítését szolgáló hidak is biztosítják az átfolyást. Ennek az a feltétele, hogy minden ingatlantulajdonos a saját háza előtti átterest kitisztítsa. Sajnos a műszaki hibás műtárgyak bontása, átépítése elkerülhetetlen lesz. Csak a Malom utca esetében 100-110 hídról beszélünk. Ezek karbantartását, javítását az ingatlan tulajdonosoknak kell a közeljövőben elvégeznie. Hamarosan újra végigjárjuk a teljes utcát és a teendőkről a tulajdonosokat értesítjük. Természetesen igyekszünk a lehetőségeink mentén segítséget nyújtani.

Évek óta visszatérő problémát jelentenek a városképpel nem összhangban lévő magánberuházások. Van egy lassan 10 éves helyi rendeletünk, amelyek az országos szabályozásokkal összhangban, még a korábbi ciklusban (2018) fogadta el az akkori képviselő-testület. Lényege az, hogy a településképet meghatározó homlokzatok, alkalmazott építőanyagok, színek esetében is vannak betartandó szabályok. Ezek között szerepel az is, hogy az utcai homlokzatra nem lehet a klímaberendezés kültéri egységét sem elhelyezni, pláne annak kondenzvízét a külterületre, sok esetben a járdára folytatni. A kerítésekre is vannak érvényes szabályozók, mind az alkalmazott anyag, az áttörtség és a szín tekintetében is. A polgármester, a jegyző, a főépítész felelős a rendelet betartásáért, nekünk mérlegelési lehetőségünk nincs. Folyamatosan igyekeztünk a különböző csatornákon tájékoztatni erről a lakosságot, de ennek ellenére sokan figyelmen kívül hagyják a helyi szabályokat. Kérek mindenkit, aki valamilyen beruházást, átalakítást, építést tervez, hogy kérje ki a főépítész véleményét, aki szerdán délelőttönként a hivatalban mindenki rendelkezésére áll. Így lenne a legegyszerűbb mindenkinek.

Korábban foglalkoztam már azzal, hogy a vármegyei önkormányzattal közös projektek eljárási hibái miatt az irányító hatóság a Sió I. projekt esetében 21,051 millió, a Sió II. projekt miatt pedig 5,154 millió visszafizetési kötelezettséget állapított meg irányunkba. A helyzet számunkra tiszta volt, hiszen konzorciumi tagként sem pontos rálátásunk, sem beleszólásunk nem volt a projekt szervezésébe. A megkötött megállapodás szerint a munkaszervezet anyagi felelősség is terhelte. Az összeg hatalmas, a város szempontjából nem viselhető. Még a nyár elején kérelemmel fordultam az NFK-hoz a kötelezés elengedése érdekében, ellenkező esetben polgári peres eljárást helyeztünk kilátásba, hogy az okozott kár az önkormányzat számára megtérüljön. A közelmúltban kaptuk meg a kérelmünkre a választ. Az irányító hatóság mindkét esetben a kiszabott bírság 80%-át elengedte. A kérelemmel párhuzamosan többször egyeztettünk a közbeszerzést lefolytató szakértővel, aki a biztosítójával történt egyeztetés alapján 5 millió forint erejéig tud jóvállást vállalni. Amennyiben ezen összeg megérkezik, úgy csak egy kisebb (százazres) összeg terheli majd a költségvetésünket. Örülök, hogy megnyugtatóan sikerült rendeznünk ezt a nem a mi munkánkból adódó anyagi terhet.

Torma József

TÉRSÉGI TERMÉKBÖRZE

Szeptember 11-én került sor a Térségi Termékbörze – közfoglalkoztatási kiállításra Tamásiban, melyen 16 település mutatkozott be. Tamási, Pincehely, Simontornya, Kisszékely, Udvari, Varsád, Szárazd, Szakály, Mucsi, Gyulaj, Kocsola, Pári, Magyarkeszi, Nagyszokoly, Újireg és Iregszemcse készítette el standját és mutatta be termékeit a kiállításon. A települések mellett a Tolna Vármegyei Kormányhivatal, a Presidium Közhatalnok Egyesület, a Royal Kert és a Magyar Honvédség sátránál láthattak, hallhattak és tapasztalhattak érdekes tevékenységeket a látogatók.

A nap folyamán a színpadi program keretében először a Brass Vibe zenekar szórakoztatta a közönséget, majd a szekszárdi Tücsök Zenés Színpad tehetséges fiataljai énekeltek populáris dalokat. Ezt követően az iregsemcsei Szedelice Néptáncegyüttes teremtett remek folklórhangulatot. A helyi fiatalokból álló Garage Band üttemes dallamait a Wami Dance csoport váltotta fel, akik lezárták a színpadi műsort modern tánc előadásukkal.

Öröm volt látni, hogy a rendezvénytér megtelt a környező települések kiállítóival, helyi és vidéki felnőttekkel és gyermekekkel, akik megtekintették a közfoglalkoztatási kiállítást és a színpadi programokat egyaránt.

HELYESBÍTÉS

A Simontornyai Hírek 2025. évi augusztusi számában az „Elismerésben részesültek” című tudósításban téves információ került ki.

Az írásban Szép Antallal kapcsolatban ez olvasható: „A sportkör 2020. évben a Varga László Sportcsarnok falán emléktáblát avatott tiszteletére.”

A tévedés kiigazításához Vámi István szavait idézem, és köszönöm a segítségét. „Az emléktábla elkészítését a 2019 szeptemberében tartott női kézilabdás találkozón a Balatonbogláron látott példa alapján kezdeményeztem, amelyet a jelenlévő mintegy 50 volt női kézilabdás és hozzátartozók lelkesen támogattak és azonnali pénzügyi tétellel összeadták a szükséges összeget. A történethez még az is hozzátartozik, hogy az emléktáblát Simoni Gábor, a Requiem Temetkezési és Szolgáltató Bt. tulajdonosa ingyen elkészítette. A járvány miatt ünnepélyes avatásra nem kerülhetett sor, ezért azt Lampert Csabával, a kézilabdaklub vezetőjével helyeztük el mai helyére. A pénzből kézilabdákat vásároltunk és adtunk át az egyesületnek.”

G.H.H.

AUGUSZTUS 20.

Augusztus 20-án az ünnepi megemlékezés szemtmisével kezdődött a katolikus templomban, ahol Sebestyén-Molnár Árpád atya megszentelte a felajánlott kenyereket.

Majd a Szent István szobornál Vácziné Horváth Anikó ünnepi beszédét hallhattuk: „Ez a nap különleges helyet foglal el a naptárban és a szívünkben egyaránt. Minden évben ezen a napon megemlékezünk azokról a történelmi gyökereinkről, melyek több mint ezer évre nyúlnak vissza és összekötnek minket, magyarokat függetlenül attól, hol élünk...

István öröksége nem csak a múltunk része, ma is példaként szolgál számunkra. Olyan értékekre épít, melyek máig érvényesek: a rend, a hit, a kitartás, türelem és a felelősség. Ezek az értékek ma is útmutatást adnak nekünk.

Ez a nap nemcsak visszatekintés, hanem lehetőség arra, hogy elgondolkodjunk, mit jelentenek számunkra Szent István értékei. Mit jelent számunkra a haza, a hit, a felelősség, mellyel élni és visszaélni is van lehetőség. A döntés a miénk, melyik utat választjuk. Mit teszünk azért, hogy gyerekeink, unokáink egy biztos alapokon álló, élő, megtartó közösségben nőhessenek fel. Ha ezen kissé elgondolkodunk, ma már érdemes volt felkelnünk.

Ezen a napon ünnepeljük az új kenyeret is. A kenyér ősidők óta az élet szimbóluma. Benne van a természet ajándéka, az emberi munka, összefogás, gondolkodás...

Mi, akik most itt állunk nem csak egy ünnepre gyűltünk össze, jelenlétünkkel bizonyítjuk annak a közösségnek az erejét, amit úgy hívnak. Simontornya.”

A megemlékezésen közreműködött a Krammer Ferenc Kórus, majd elhelyezésre kerültek a megemlékezés koszorúi, végül a jelenlévők közösen elfogyasztották a megszentelt kenyeret.

G.H.H.

MEGÚJULT A KAPINYA GYÓGYSZERTÁR

A hosszú várakozások a patika előtt, az ablakon keresztül való kiszolgálás immáron megszűntek. Augusztus 15-én átadásra került a Szimpatika Officina Felújítási Program keretében és a polgármesteri hivatal közös összefogásával megújult simontor-

nyai Kapinya Gyógyszertár. A megszépült patikával egy álom vált valóra, egy kislány álma, aki ma vezető beosztásban van, és a megpróbáltatásokat követően gyógyszerészként találta meg a helyét az életben. De a lakosság álma is, hisz egy modern üzlet és benne kedves asszisztensek fogadják a betegeket, vásárlókat. Bízunk benne, hogy a belülről megújult épületnek a külső homlokzata is új arcát fogja mutatni hamarosan.

G.H.H.

BECSENGETTEK

Gyorsan elrepült a nyár és 2025. szeptember 1-jén megkezdődött a 2025/2026-os tanév. Reggel az osztályfőnökök várták a tanulókat az osztálytermekben, majd az ünnepélyes tanévnyitóra került sor. Az iskolába lépő első osztályosok versével, és a 2. a osztályosok műsorával indult az ünnepség. Ezután Farkas Rita Krisztina főigazgató asszony évindító beszédében elmondta a legfontosabb tudnivalókat és bemutatta az újonnan érkező pedagógusokat. Végezetül pedig mindenkinek eredményes, jó tanévet kívánt.

G.H.H.

„HOGYAN TUDNÉK ÉLNI NÉLKÜLED?”

Zenés időutazáson vehettünk részt a Zsigmond Lala Musical Studio növendékei által. A 80-as, 90-es és 2000-es évek slágereit hozták el Simontornyára, a művelődési házba, a teltházasság közönség nagy örömeire.

G.H.H.

ELISMERÉSBEN RÉSZESÜLT

Maros Krisztián a Polgárőr Érdemkereszt arany fokozatát vehette át munkájának elismeréseként.

Tisztelettel gratulálunk!

**Születés augusztusban:
ŐRI NATASA AMARA**

**Házasságkötés augusztusban:
KONDOR KRISZTIÁN
ÉS AUER KINGA**

A képek illusztrációk

BÚCSÚZUNK SIMONTORNYA ELHUNYT LAKOSÁTÓL, STIRCZ JÓZSEFTŐL

„Elmentél egy végtelen hosszú útra, melyről visszanézni lehet, de visszajönni soha. Hazafelé nem építettek utat. De ha mégis lenne egy irány, mely otthonod felé mutat: ugye hazajönnél? Visszahozna a szeretet, letörölnéd arcunkról az Érted hulló könnyeket.”

(A névsor a Simontornyai Polgármesteri Hivatal nyilvántartása alapján készült.)

**FIZESSEN ELŐ
A SIMONTORNyai HÍREKRE
a polgármesteri hivatalban!
200 Ft/újság
Egész éves előfizetés: 2400 Ft**

HÁROM NAPOM A KÖZFoglalkoztatásban

Hívhatom törvénytörő véletlennek, szerencsének vagy bármi másnak, de nem mindennapi három napot töltöttem a közfoglalkoztatásban. Szántó Klári, a közfoglalkoztatási vezető végre elment pihenni egy kicsit, ezért a segítségemet kérte.

Teljesen nem volt idegen a terep, mert éveket töltöttem már a közfoglalkoztatás elméleti részével, na de ez MAS! Az általam ismert papír mögött nem látszottak az

emberek és az emberek által hozott életek, élethelyzetek.

Szembesültem már többször a közfoglalkoztatás és a benne dolgozók különféle megítélésével, ami többször nem egyezett az én véleményemmel. Ezzel az írással az élményem megosztása mellett szeretném bemutatni a „közfogis” hétköznapiakat.

Azért egy kis elmélet: az önkormányzat minden év végén írásban megtervezi és beadja a következő évi közfoglalkoztatásra

irányuló támogatási kérelmét a Belügyminisztérium felé. Ezt a kérelmet 365 napra előre, feladat-, költség- és személyi lebontással, szigorú szabályozás mentén fogadják csak el. Sajnos a támogatási tendencia csökkenő irányt mutat. Nem kicsi a tét, mert 40-55 hátrányos helyzetű ember megélhetését biztosítjuk vele. A közfoglalkoztatási nettó bér: 96.550 Ft/hó.

Térjünk rá akkor azokra a bizonyos közfogis napjaimra!

Olyan 3 napot kaptam, amelyet Klári előre jól „lezsírozott”, megkönnyített és folyamatosan a nyaralása alatt is ellenőrizte.

A munka reggel 6 órakor kezdődik. Kérek párral, gyalog, de pontosan érkeznek a közfoglalkoztatásban résztvevők. A munkaelosztás után a brigádok indulnak is a kijelölt feladatokat elvégezni. 20 percen belül már csak azok vannak a telepen, akiknek ott feladatuk van.

A kertészetben 4,3 hektáron gazdálkodnak. 2 hektáron zöldségtermesztés, 0,5 hektáron dísz- és gyümölcsfák gondozása történik. Termelnek burgonyát, csemegekukoricát, paradicsomot, batátát, zellert, tököt, uborkát, zöldséget. A maradék földterületen szántóföldi művelés zajlik. A kedvezőbb termésmennyiség elérésére locsoló-, és csepegtető rendszert használnak.

Az általam irányított napokban a paradicsom, a tök szüretelésén volt a fókusz. Megkezdődött a burgonya felszedése is, az első sorok jó termést ígérnek. A leszedett zöldségek a helyi termelői piacon, zöldség-

boltokban, vidéki feldolgozó üzemekben találunk gazdára, de a közétkeztetésünk is nagy részben tőlünk jut friss zöldségekhez. A hosszabb tárolhatóság érdekében pince, hűtőház és fagyasztószekrények állnak rendelkezésre. A mezőgazdasági bevétel – a szabályozás szerint – visszaforgatásra kerül a közfoglalkoztatási tevékenységekbe. Specialitásunk a térkögyártás. Sajnos a csökkenő támogatási értékek miatt kevesebbet tudtunk biztosítani a járdáink építéséhez, pedig a gyalogos utak hossza több mint 40 km! A legfrissebb járdánk a Hunyadi úton a sportpálya előtt készül.

A lakosság számára a legtöbbet látott közfoglalkoztatási feladat a város közterületein zajlik. Az ő dolguk a közterületi parkok karbantartása, kaszálás, ároktisztítás, cserje és parlagfű irtás, az illegális hulladéklerakóhelyek felszámolása is. Sokan az ő munkájukból ítélik meg a közfoglalkoztatást, annak hatékonyságát.

Itt azonban egy kicsit megállnék. Tudjuk-e, hogy közfoglalkoztatottak takarítják gyermekeinknek az iskolát, melegítik ovisaink ételeit, az időseknek, betegeknek elviszik a mindennapi ebédet? Takarítják a közterületi mosdókat, szedik össze az eldobált csikkeket, a túl jól sikerült buli utáni üvegeket és egyéb oda nem való hulladékokat? Tőlük szépek a parkjaink, települnek újabb fák a közterületekre.

Városunkban sok bosszúságot okoz az eldobott szemét, rongálás. Kb. 3800-an lakunk itt, a közterületi feladatokat 7-15 ember látja el. Dolgoznak a rájuk aznapra kiadott feladatok szerint. Még meg is pihennek, sőt, reggeliznek is. Emberek. Családanyák, családapák, férfiak, nők. Sokszor nem egyszerű élethelyzetben. Minden reggel munkába indulnak, példát mutatva ezzel gyermekeiknek. Munkaviszonyuk alapján adót fizetnek, nem segélyért állnak sorba. Tartozni akarnak egy közösséghez, amely a köz javát szolgálja. Köszönet érte nekik!

És hogy vannak-e még tennivalóink? Igen, vannak. De teszünk érte, hogy ez minden nap kevesebb legyen.

Kapoli-Molnár Klára

BAGOLYTÚRA

Augusztus 19-én a vár munkatársa, Rudolf Levente ötlete alapján és főszervezésében első alkalommal került megrendezésre a Bagolytúra. Ismét bebizonyosodott, hogy összefogással milyen nagyszerű rendezvényt tudunk összehozni Simontornyán.

Előre meghirdettük, hogy minimum 4 fős csapatok jelentkezését várjuk. Az érdeklődés meglepő volt, hiszen 21 csapat regisztrált, közülük többen más településről. 18

órai kezdettel 10 perces időközönként indultak a csapatok a váruddvarból, így sokan már sötétben vágtak neki a kb. 8 km-es távnak. A különböző létszámú és összetételű csapatoknak gyaloglás közben 11 akadályon is át kellett jutniuk, ahol szellemi, ügyességi és tréfás feladatok várták őket. Nagyszerű hangulatban érkeztek vissza a várba a túrázók, ahol zsíros kenyérrel, üdítőkkel vártuk őket. Senki sem sietett haza, hajnalig tartott a közös karaoke parti. A szerzett pontszámok összesítését követően kiderült a sorrend. I. helyen a Szerencscsomag, II. helyen a NaTe, a III. helyen pedig megosztva a Nadalito és az Éjjeli baglyok nevű csapatok végeztek.

Köszönjük a lelkes jelentkezőknek a részvételt, az állomásokon helytállóknak a kitartást, az útvonal előkészítőinek a fáradozást, és minden segítőnek, aki bármivel hozzájárult a Bagoly túra sikeréhez. Reméljük lesz folytatása, lesz II. Bagoly túra Simontornyán.

Vár 50

Az Apponyi család egészalakos képei

A vár palotaszárnyának emeletén tekinthető meg a „Nemesi ősgalériák Tolna megyéből” című állandó kiállítás. Az impozáns terem falain XVIII–XIX. századból való Tolna megyei nemeseket ábrázoló portrék sorakoznak.

A rendi társadalomban különös jelentősége volt a leszármazás rendjének, amely a kiváltságok és a vagyon öröklődésének meghatározója volt. A nemesi kiváltságlevél mellett szemléletes családfákon tartották számon a nemzetség eredetét és rangbeli emelkedését. Hasonló szerepet töltöttek be a családi arcképgalériák, az ún. ősgalériák is. A magyar főurak a XVII. század közepétől alakítják ki családi képcsarnokukat. Kezdetben a kortárs családtagok portréi készültek el, majd a közvetlen elődök, illetve a család történelmi múltját bizonyítandó, sokszor a honfoglalás koráig visszavezetett mítikus ősök ábrázolásai. A nemesi ősgalériák virágkora a XVIII. század, de a XIX. század közepén is továbbélő hagyomány e speciális portréműfaj.

Ezek a képek nem a mai értelemben vett portrék. Nem az ábrázolt személyek arcvonásait, jellemzőit, egyéniségét kívánták elsődlegesen megjeleníteni. Inkább státusképek, a családok társadalmi, politikai szerepét és gazdagságát hivatottak bemutatni. Ezt szolgálja az előkelő környezet, a ruházat, a póz hangsúlyozása.

A kiállítóterembe lépve szinte egyből magára vonja a tekintetünket az Apponyi családot ábrázoló képsorozat, jól kiemelkedik a hat darab finom színvilágú, majd két méter magas, egészalakos portré. A férfiakat díszmagyarban, oldalukon karddal, a nőket francia rokokó viseletben ábrázolta a festő. A történeti irodalom az Apponyiakat a társadalmi helyzetet és a vagyont tekintve az ország kiemelkedő famíliái között tartja számon. A Tolna megyei ág háromszáz éves története valóban sikeres, gazdag múltról szól. A két férfi, apa és fia, Apponyi György és Apponyi Antal György, mindketten betöltötték Tolna megye főispáni tisztét. A képeken jól érzékelhető a család előkelősége. A méltósággal megjelenő alakok mögött díszes, főúri kastélybelső látható. A festő nagy hangsúlyt fektetett a részletekre, aprólékosan kidolgozta a ruházat mintázatát, díszeit, a háttérben lelógó nehéz drapériát, a kőből faragott korlátokat. Az Apponyi Györgynét ábrázoló képen az erkély korlátján kővázába ültetett narancsfa áll, amelynek terméséből öt a földre hullott és csak három maradt az ágakon. A lehullottak a korán meghaltakat, a fán maradóak a „beérett gyümölcsöket”, a felnőtté vált gyermekeket szimbolizálják. Azt nem tudjuk, hogy Apponyinének hány gyermeke halt meg fiatalon, de a felnőtt kort tényleg három élte meg.

Megfigyelhetjük a képeken a két generáció közötti különbséget is. Az idősebb férfi a hagyományos nemesi értékek megtestesítője, míg a fiatalabb nemcsak nemességére, hanem már műveltségére is büszke. A háttérben megfesteti könyvtárát, lába előtt pedig a tudomány jelképeit láthatjuk: földgömböt, vonalzót, körzót, térképet. Apponyi Antal Györgyről tudjuk, hogy a művészet, az irodalom, a tudomány pártfogójaként is ismert, jelentős műgyűjtő, és a híres Apponyi könyvtár alapítója volt. A különlegességekből, ősymotványokból álló 50000 kötetes gyűjteményét az első magyar magánkönyvtárnak tekinthetjük.

Az Apponyi család képeit Mertz János készítette, aki a korszak kevésbé jelentős mesterei közé tartozott. Főként portrékat és oltárképeket festett. 1782–86 közt a bécsi képzőművészeti akadémián tanult. A portrékat 1780-ban alkotta, tehát még a művészeti tanulmányait megelőzően. Ez magyarázza a festő mesterségbeli gyakorlatlanságát: a képek síkszerűségét, a kezek és lábak különösen szembe tűnő naiv ábrázolásmódját, a merev tartású alakok mimika nélküli, érzelemmentes arckifejezéssel való megfestését, a szinte azonossággal hasonlító fejeket.

Összességében a képek jól megmutatják a korra jellemző főúri megjelenést, az előkelőséget, és a családtagok megörökítésének igyekezetét. Kordokumentációként is szolgálnak. A monumentális méretek, a kedves színök, az aprólékos kidolgozás feledtetik a művészi hiányosságokat. A látogatók szívesen időznek el a képek előtt.

BAROKK KONCERT

Augusztus 16-án egy év kihagyás után ismét barokk zenei koncert csendült fel a vár falai között. A miszlai művészklub különleges zenei darabokat mutatott be a közönségnek. Az autentikus barokk hangszerek csak emelték a zenei élményt a vár képtárában.

G.H.H.

ÜRESEN ÁLL A HARMADIK HELYE

**„Az élőket szólítom,
A holtakat siratom,
A villámokat elűzőm.”**

(Gyakran alkalmazott harang-felirat)

A templomtornyokban függő, méltóságteljes, messze zengő harangok a keresztény vallás elválaszthatatlan jelképeiként élnek gondolkodásunkban. Ég és föld között függve két világot kapcsolnak össze. Az emberek életének, mindennapjainak szüntelen kísérője a harangszó. Harangszó csendül hajnalban, jelezvén, hogy a nap elkezdődik, és este figyelmeztet a pihenésre. Délben harangszó emlékeztet a nagy nándorfehérvári győzelemre, és az ebéd idejére. Harang szólít az istentiszteletre. Lélekharang csendül a keresztény ember halála óráján, harangszó kíséri a temetési menetet, a körmeneteket, egyházi és világi méltóságok érkezését, ünnepélyes vonulását. Harang köszöntötte a háborúból győztesen hazatérő harcosokat, a békét, de harangzúgás kísérte a nagy természeti csapásokat és egyéb vészhelyzeteket is: tűzvész, árvíz, ellenséges támadás idején fenyegető, figyelmeztető szerepe volt. Zivatarok alkalmával a mennykőcsapást vélték elhárítani a harangok megkondításával. Lápos, ködös vidékeken, az éj leszállta előtt a környéken tévelygők hazatalálását könnyítette meg a harang szava.

Az 1766-ban felszentelt simontornyai barokk templomnak eleinte nem volt tornya, csak előtte állt egy harangláb, amin a község tulajdonát képező harangokkal harangozott a kántor, ha szükséges volt. 1771-ben emelték a ma is látható tornyot, ide három új harangot vásároltak Budáról. Részben jótékony adakozásból, részben a ferences provincia adományából fizették az árát. 935 forint 77 dénárt, a súlyuk összesen 14 mázsa 25 font volt. Hogy ezek a harangok egyenként milyen súlyúak voltak és meddig szolgáltak, mi lett a sorsuk, nem tudjuk. Évszázadokon át komoly veszélyt jelentett a harangokra egy-egy háború kitörése, mivel az ágyúkat hasonló összetételű bronzból öntötték, s ha úgy fordult a helyzet, rekvirálták az ország legszebb harangjait is. Valószínűsíthető, hogy a simontornyaiakból is éppen ágyúkat öntöttek, amikor az első világháborúban országszerte ezer és ezer harangot rekviráltak háborús célokra. Azt tudjuk, hogy a II. világháború harcai alatt, 1945. március 28-án találat érte a tornyot, aminek sisakja a kolostor belső udvarába, a quadrum-ba dőlt be. A harangtartó állványzaton ma is jól látszik, hogy ekkor már négy harang volt a toronyban. A bombatalálat alkalmával harangok is semmisülhettek meg. A háború után a legszükségesebb javításokat elvégezték a templomon, de a torony több évtizedre csak ideiglenes fedést kapott. 1973-ra készült el a ma is látható, barokk toronysisak, az eredeti fényképfelvételek alapján.

A 45 méteres toronyban jelenleg csak két darab harang működik, de a harmadiknak is ott a helye, várva az új lakóra. A nagyharang tömege 460 kg, alsó átmérője 94 cm, és 1948-ban öntötték. A lélekharang 130 kg, alsó átmérője 62 cm, és 1925-ben készült. Mind-

két harangot Szlezák László aranykoszorús harangöntő mester alkotta Budapesten.

A harang nem csak egyszerű használati tárgy, hanem egy műalkotás. Leginkább a szobrászművészethez hasonlít, csak hogy a harangnak a néma szobrokkal ellentétben meg is kell szólalnia, mégpedig pontosan a megkívánt, megrendelt zenei hangon, a mellette függő társaival összhangban. A mi nagyharangunk a', a lélekharangunk pedig e' hangon zeng. Melléjük nagyon körültekintően kell megválasztani a harmadikat, hogy hangzásuk harmonikus legyen. A díszítésekkel ékesített harang tehát nemcsak esztétikailag szép bronzöntvény, hanem hangszer is. A harmadik harang tehát nemcsak a fizikai helyéről hiányzik, hanem a harmonikus, telt hangzáshoz is szükséges lenne.

A templom nem csak a hívő közösségek számára jelent értéket, meghatározza a városképet, az itt élők hovatartozását. Az építészeti jegyek, a keresztek szimbólumok egyedi atmoszférát teremtenek, s ennek köszönhetően Isten házá az emberek is megbecsülik, akik távol állnak az egyháztól. A harangszó mindannyiunké, felekezeti hovatartozásunktól függetlenül.

Németországban egyre gyakoribb a keresztény templomok bezárása, melynek oka, hogy azokból elvándorol, elfogy a hívő közösség. Az egyház pedig hívek híján bezárja az Isten házá, majd az ott lévő liturgikus tárgyakat felajánlja olyan helyekre, ahol még van élő keresztény közösség. Ilyen módon vándorolnak tovább a szomorú folyamat eredményeként az oltáron használatos és a templom többi részéhez tartozó tárgyak. A templomtornyokból leveszik a harangokat, kiárusítják azokat, remélve, hogy így méltó helyre kerülnek. Jó alkalom ez arra, hogy a simontornyai toronyból hiányzó harmadik harang helyére találjunk megfelelő méretű és hangú harangot. Az új harang öntése nagyon drága, így viszont sok esetben ötöd áron hozzá lehet jutni egy jó minőségű, nagyságban és hangzásban is illeszkedő, használt német haranghoz. Tehát itt a lehetőség, hogy ismét teljes összhangban, három harang zengjen a toronyban, és mindenki egy egyszerre pendítsék meg az idetartozás érzését.

Máté Imréné

Pannofix legenda 1.

„Nem tűnhet el nyomtalanul semmi sem, a természet nem ismeri a megsemmisülést, csak a változást.” (Werhner von Braun)

„Volt egyszer egy Pannofix együttes” felirattal időnként megjele-
nik egy-egy, néha több tíz évvel ezelőtti dal a Pannofix együttes
előadásában a Facebookon, vagy a YouTube-on, amihez kedves
kommenteket jegyeznek az emlékezők. Az emlékezet természe-
tesen fogy, de az idő múlása igényli a mai sikerek és kontra siker-
telenségek korábbi érzelmekkel teli újraélését. Vigaszt és feltöl-
tődést is adhat. A szocializmus ifjúsága igazán talán csak ezt az
egyet, a beatzenét mondhatta magáénak és ragaszkodott is hozzá,
bármennyire is korlátozta azt a kulturális politika. Elhallgattatá-
sában nem, legfeljebb a korlátozásában járt eredménnyel. Az ifjú-
ság ezzel fejezte ki elégedetlenségét és változási igényét.

A fiatalok szerették zenekarukat, a zenekar tagjai pedig szerették
közönségüket. A zenekar, amelyik több generáción keresztül volt
Simontornya fiatalságának tulajdona, egyetlen szórakozási lehe-
tősége, az idő távlatában már legendává vált. Igaz és kitalált törté-
neteket meséltek és mesélnek a zenekarról és tagjairól. Az emlé-
kezés a szeretet kifejezése, megélése. Ma már talán el se menné-
nek, ha újra lenne Pannofix buli, mert a változás, az idő sodra új
szerepeket kényszerített szinte mindenre, de az emlékek velük
és velünk együtt tovább éltek és élnek. A zenekar tagjai egytől
egyig sokszínű helyet foglalnak el az emlékezés szintjein.

A beatzenét a pártállam – mint már említettem – a túrés és a tiltás
kategóriájába sorolta, fellépett ellene, de megszüntetni nem mer-
te. A zenekar tagjait „besorolták”, de a közönség szeretete és ra-
gaszkodása felvértezte őket a cselekvésre kedves hobbijuk meg-
élésében.

A zenekar PANNÓNIA fix pontjaként fogalmazta meg magát
(innen a nevük), melyet a hosszú múlt igazolt is. Mint minden csa-
patot, őket sem kímélték a válságok, de mindig meg tudtak újulni.
Sokan játszottak az együttesben. Egy részük égi zenészként, míg
mások egyéb okok miatt távoztak. A megváltozott formációkkal
folyamatosan változott a zenei stílusuk is, de az mindig igazodott
a közönségük igényéhez. Legutóbb már teljesen saját szerzemé-
nyekkel és kizárólag koncerten léptek fel. Zenei irányként mindig
is pop-rock kategóriába sorolták magukat.

Én, Vörös József, a legendás PANNOFIX együttes későbbi (de a
mai napig állandó tagjaként) – szinte az utolsó percben kezdemé-
nyezem az együttes több évtizedes tevékenységének múltba te-
kintő bemutatását. Ma már a néhány főre szűkült együttes, fellép-
és nélkül örömmel és a házi szerző dalait hivatott rögzíteni. Ez
a szándék már működik és 21 dal már hallható volt a Facebookon.
A történeti valóság megjelenítéséhez formaként a villámkérdé-
sek módszerét választottuk. Előnye a módszernek a rögtönzésre
adott válaszok kényszerű őszintesége. Ehhez riportalany István, a
zenekar vezetője. Ezen törekvés nem korrajz, még ha valamilyen
szinten ez meg is jelenik – hanem kedves emlékezés: a vidám vagy
zord, néha morbid történetek a zenekar működésében, környeze-
téhez kapcsolhatóan. Ezen módszer választása azért is jelzi aktua-
litását, mert Ungy Ilona, a Simontornya képes krónikájában és a
Fúvósoktól a rockig című könyveiben kronológiát rögzített és
részletekre kiterjedően foglalkozik az együttesrel.

Ki vagy te Pénzes István?

Biztos vagyok benne, hogy nem a szakmai életutamra vagy kíván-
csi, ezért a válaszom: az, hogy a Pénzesről mindenkinek a
Pannofix jön be. Pl. amikor Szekszárdról jövet siettem a Sió-hí-
don átmenni, megállított egy volt pfix rajongó. Kérdezte, hova
igyekszel? Rohanok, mondom. Nyolcra be kell érnem a gimnázium-
ba. Elképedve kérdezte, miért, itt jársz gimibe, Szekszárdon
talán még négy gimnázium is van. Figyelj – mondom neki – én
nem tanulni, hanem tanítani igyekszem. Elborultnak látszott,
majd kisimult a tekintete, egy pillanat alatt. Azt hitte, megoldotta
a kérdést: ja, persze, zenét tanítasz mondta. Zenét? – mondom a
szeme közé, zenét azt én nem tanítok, azt nekem is inkább tanul-
nom kellene.

PANNOFIX BEAT

Erre ott hagytam kétségek között, talán még mindig a hídon áll és
próbálja megérteni a számára érthetetlen rejtvényt.

Hogyan lettél zenész?

Sehogy. Elmesélek egy történetet, és meg fogod érteni. Gyöckön
Korrupciós Ludmilla (álnév) panziót építtetett és engem hívott
meg a megnyitóra játszani. Telt ház, sok vendég érkezett és min-
den érkezőnek bemutatott a Ludmilla, hogy a művész úr, aki ze-
nélni fog. Én minden egyes bemutatásnál közöltem, hogy nem va-
gyok művész, valójában még zenész se, viszont nagyon szeretek
zenélni. Amikor már az cca ötvenedik bemutatásnál tartottunk,
közöltem Ludmillával, hogy ha még egyszer bemutat művészként,
pakolok és hazamegyek. Jött a következő vendég és megint mű-
vészként mutatott be, amire elkezdtem pakolni. Komár László és
Kovács Kati, akik szintén vendégek voltak, próbáltak marasztal-
ni, így addig maradtam, amíg biztosítottam számukra a han-
gosítást.

Akkor úgy kérdezem: milyen indokkal kezdtl zenélni?

Kétféle választ adhatok, de csak az egyik igaz. Ma is állítja a pro-
paganda: É. Koreában Kim Ir Szen már 12 éves korában elhatá-
rozta, hogy felszabadítja Koreát a japán elnyomás alól. Én e ver-
zió szerint már kiskoromban tudtára adtam a környezetemnek,
hogyha nagy leszek, zenélni fogok, és én leszek a zenekarvezető.

A második válaszom: Székesfehérváron jártam középiskolába és
voltam ott kollégista. A kollégiumban minden hét végén volt buli.
A kollégistákból alakult nagyon jó kis zenekar játszott ott. Azt fi-
gyeltem meg, hogy a zenekar tagjai akárhogy néztek ki, pl. a dobos
bal szeme a jobb fülén szinte könyökölt, szerintem csúzlival etet-
ték, mégis csüngtek rajta a csajok. Én meg, aki „szép és okos” is
voltam, hát nem tudtam elégedett lenni a felhozattal.

Megvolt a motiváció. Két szárazfával elkezdtem ütlegelni egy ho-
kedlit. Érettségi után bevitték katonának, ott azt találtam monda-
ni, hogy tudok dobolni, így hétvégeken a tisztiklubban játszottam
dobosként. Valójában ott tanultam meg játszani a tangót, kerin-
gót, szvinget, rumbát és a twistet. Olyan szerencsém volt, hogy raj-

tam kívül mindenki képzett zenész volt civilként és megtanítottak játszani. Amikor leszereltem, Stornán dobosként hoztam létre egy tánczenekart harmonikással bőgőssel és szaxofonossal. Ez nem volt hosszú életű, mert a zenésztársak pénzt akartak keresni, én pedig zenélni akartam. Ez az antagonisztikus ellentmondás feloldhatatlannak bizonyult és megszűntünk. 1966-ra fordult a naptár, a Beatles együttes és sok másik is már létezett, még Magyarországon is. Szomszédom, Kovács Tibor, aki akkor gimnazista volt, gyakran pengette a húrokat a dobgitárján és megtetszettünk egymásnak. Ebből az egymásra találásból jött létre a Pannofix beat. Volt már előtünk egy Strangers nevű banda, de mi jártuk a magunk útját. Sőt, kezdték az ott játszó zenekari tagok átigazolni hozzánk.

Úgy tudom, hogy 1967-ben az amatőr zenekarok fesztiválján már sikeres fellépésesek voltak.

Valóban. Egy év alatt nem csak megalakultunk, de már volt repertoárunk is. A közönség is minket választott és nem a másik együttest. A megyei zenekarok vetélkedőjén Tamásiban „aranyfokozatú” zenekar lettünk a Tamási Gold, a Szekszárdi Szinkron és a Bonyhádi Animató együttesrel egy szinten. A másik simontornyai zenekar már a járási vetélkedőn alul maradt. Oklevelek igazolják az akkor vetélkedőket és a még nem koncertnek nevezett fellépéseinket.

Volt a megyei versenyen egy érdekes jelenet.

Volt több is. Pl. hihetetlennek tűnt számunkra, hogy bejutottunk a megyei döntőre. Nagyon izgultunk. Mi kísértük külön

énekes kategóriában Fehérvári Andrást is. A kiírás szerint három számmal. Már vártuk a függöny emelkedését, amikor odajött hozzám Komjáti György, aki ott zsűritagként lehetett jelen, és közölte velem, hogy az énekes kategóriában csak két számot játszhatunk. Én, aki egyébként is felajzott állapotban voltam – nem ismerve a nagynevű rádiós személyt – nem válogatva a szavakat, kiosztottam őt és közöltem vele, hogy mi pedig három számot fogunk játszani. Amikor felemelkedett a függöny, szemben a zsűrivel, a Komjáti György éppen sutogott és mutatott rám Szentkúti Pálnak, a rádió tánczenei osztályának vezetőjének, aki zsűrielnökként figyelt érdeklődéssel bennünket. Persze még jobban beremegett a kezem. Az adott újra erőt, hogy Gszellmann Péter önbizalommal, mosolyogva nézett rám és utána már kizárólag a zenére figyeltünk. 3+3 szám és éreztük a közönség kedvező reakcióját. Sok volt a zenekar, 4,5 óra zene. Aztán jött az értékelés, amit én kezdetben ítélethirdetésként éltem meg, gondolom a társaim is.

A zenekarvezetőknek fel kellett sorakozniuk a színpadon. Én a sor végére álltam és eltartam magam a függönnyel. Felsorolták a negyedik és harmadik helyezetteket (nem voltunk benne), felsorolták a második helyezetteket, nem voltunk köztük. Abban biztos voltam (hiszen ezért voltam a függöny mögött), hogy első helyezettek, ún. aranyfokozatúak közé nem sorolhattak bennünket. Úgy gondoltam, hogy a végén megköszönik a részvételünk. Ez az iszonyatos gondolat annyira uralt, hogy nem is hallottam, amikor a győztesek között hangsúlyozták a Pannofix együttest. A

közönség közül hallottam a kiabálást, hogy hol van Pénzes, a zenekarvezető. Én értetlen, zavart tekintettel előjöttem a függöny mögül és átvettem a díjat. Szentkúti Pál és Komjáti György meg mosolyogva, békésen intettek felém egy gratulációt. Nem volt harag. Az általunk kísért Fehérvári András is győztes lett.

Hazafelé, a pincehelyi kocsmában sört ittunk a győztes serlegekből. A fakabátos rendőr, aki az ivók között lapult és nagy valószínűséggel piált is, csak erre várt és igazoltatta, majd megbüntette Fehérvári Bandit, mert ő volt a gépkocsivezetőnk is. Már nem is emlékszem, végül hogyan, milyen módon értünk haza, hiszen ő már nem vezethetett. Öröm az örömben.

Megérkeztek egy permanensnek látszó eseménysorba.

Valóban. Ezt elhitettük magunkkal is, pedig iszonyatosan göröngyös volt szinte minden kísérletünk. A kultúrházban állandó próbahelyiség probléma, hangszerek, hangosító berendezések hiánya, hosszú haj alázása és sok egyéb volt az osztályrészünk. Az is nehezítette az előre igyekvést, hogy én vezető beosztásban dolgoztam és egyfolytában tanultam is Pécsen az egyetemen, de a szervezőképességem átszűrte a nehézségeken.

Úgy tudom, hogy a zenészek furcsa emberek. Hogyan tudtál folyamatosan fenntartani egy csapatot, mert úgy hallottam, hogy minden szombaton, vasárnap és az ünnepeken is voltak meghívásaitok?

Igy igaz, de ez nem mindig sikerült. Pl. amikor Király Lacit bevitték tartalékos kiképzésre a seregbe, akkor le kellett mondanunk egy fellépést és akkori megrendelőnk úgy megsértődött, hogy többé nem hívtak bennünket. Az esetek nagy részét azért kezelni tudtam. Például, ha két társam haragban volt egymással, akkor úgy hangoltam össze őket, hogy mindegyik haragjával szembe kerültem, és akkor már karöltve együtt fújták rám a mérgüket. Meg volt az egyetértés. Vagy például én nem akartam énekelni, de meg kellett tanulnom az egész repertoárt, mert ha az énekes kiesett, helyette én énekeltem mindaddig, amíg helyre állt a rend.

Említetted, hogy sokan játszottak a Pannofixban, mi okozta a fluktuációt?

Közgazdasági tanulmányaimból tudom, hogy mindig és mindent a szükséglet és az érdek vezényel. Az én életemben a zenélés magas szintű hobbiként volt jelen. Nem sajnáltam az energiabefektetést a megoldások keresésében, míg másoknál az egyéb szükségletek felülírták a banda közös szándékát. Voltak folyamatos bajkeverők, notórius zenekarok elhagyók és visszakönyörgők. Tudvalevő, hogy a kultúrház vezetője a belépőjegyek árából alig juttatott valamit nekünk, de azt a keveset is a zenekari eszközök fejlesztésébe fektettük be. Akik a zenéléssel pénzt akartak keresni, azoknál a csapat érdekének motivációja norma alatti volt. A zenekar életében kb. 30-an játszottak a csapatban.

(Folytatás a következő újságban)

Vörös József, a Pannofix együttes tagja

Zöldsarok

Kedves Olvasó!

Újra vissza kell nyúlnom egy örök problémához, ez pedig mi lenne más, mint a hulladék témaköre. Ez már az örökbefogadott gyermekem. Néha úgy érzem magam, mintha a szolgáltató helyi kirendeltsége lennék, mert aki rám néz, mindjárt a szémetszállítással kapcsolatos gondjai jutnak eszébe.

De sajnos ez egy igen nagy probléma, és egyre nagyobb lesz a vízhiánnyal egyetemben. A piac nem fog minket arra ösztönözni, hogy kevesebb hulladékot termeljünk, nekünk kell gondolkodni, és tudatos döntéseket hozni. Erre próbálok én is havonta ötleteket adni, remélem, kisebb-nagyobb sikerrel célba érnek ezek a jó tanácsok.

Igazából most egy konkrét problémáról írnék, mégpedig az 1100 literes gyűjtőedények körül kialakult botrányos helyzet miatt. Mindjárt egy fogalommal kezdenék: hulladéksziget. Ez a szelektív hulladékgyűjtéshez kapcsolódik, és kitesz a szolgáltató egy műanyaggyűjtő konténert, egy üvegyűjtőt, papírt stb. Nálunk ilyen nincs, mert Simontornyán házhoz megy a szelektív járat. Egyedül az üveghulladékot gyűjtjük szigeten (Laposi tér, Bem utca, Rákóczi utca).

Azok a konténerek, amik a Könyök utca, Székelyi út, Szarvas utca és Tükör utcánál találhatóak (meg valószínű nem soroltam fel az összeset) nem szigetek, hanem arról van szó, hogy a gépkocsi nem tud bemenni az ott levő kis utcákba (például Könyök utca esetében a Hegyhát utca, Telek utca), és így az ott lakók az 1100 literes edényzetbe teszik a szemetüket. Tehát a Telek utcában lakóknak nem kell az utca elejére kivinni a 120 literes kukáikat, hanem egy helyen, egy edényzetben gyűjtik. És itt jön a probléma. Azt gondolja az „átlag” polgár, hogy ezek közkukák. NEM! Ezek konkrét háztartásoknak szólnak, természetesen azoknak, akik kifizették a hulladékszállítás negyedéves díjtételét. Itt szeretném megemlíteni, hogy ez egy olyan közszolgáltatás, amit MINDEN lakóingatlanlal rendelkező háztulajdonosnak meg kell fizetni. Pontosan: a közegészségügyi jogszabályok, valamint a higiénia miatt a közszolgáltatás minden lakóingatlan számára kötelező. És szerintem a negyedéves 3.600 Ft nem egy olyan összeg, ami megingatja a házi büdzsét abban a világban, ahol egy doboz cigaretta 2500 Ft, és megesz minket a cigisikk.

Pontról pontra végigmennék a problémákon:

1. Sokan, és vannak vidékről érkező delikvenssek is, a hirtelen összegyűlt szemétheget nem tudja a kis kukájában elvitetni, és egy ilyen helyen otthagyja. Ilyeneket látunk erdőszéleken, kies helyeken is. Ezt hívják illegális hulladéklerakóknak, és ezt büntetik, ha sikerül elfogni őket.

2.

A jelen örület a Könyök utcánál, előtte pedig a Székelyi útnál alakult ki. Itt összetett a történet, mivel erre van a szőlőhegy is. A hegyből, aki jön haza, megáll az autóval, és kihajítja a zsákját. DE! Általában egy pincetulajdonos sem fizet plusz hulladékszállítást a külterületi tulajdonára. Ezzel nincs is gond, mert belterületen van egy ingatlanja, ott van kukája, amit fizet. Tehát, amit kivitt a szőlőbe, majd hulladékot termelt, azt haza is tudja hozni, és az otthoni kukába téve pénteken elviszi az autót.

3.

Van egy másik csoport a hegyen, mégpedig az életvitelszerűen ott lakók. Általában nyaraló célként szolgálnak ezek az ingatlanok, ahova megjön jó időben a tulajdonos, és pár hónapot itt tartózkodik. Erre is van megoldása a szolgáltatónak. Ezt hívják időszakos ingatlanhasználatnak. Be kell jelentkezni a szolgáltatóhoz, megadni, hogy időszakos használók vagyunk, és akkor kapunk a cég logójával ellátott zsákokat, amit az 1100 literes edényzetek mellé letéve elvisznek.

A másik gond, hogy telehordja boldog, boldogtalan minden jóval a konténereket, és akinek tényleg ez az egy lehetősége van, már nem tudja odatenni a szemetét, illetve a konténerek mellé tett zsákokat, csodamasinákat pedig nem viszi el a szolgáltató. Ők csak a konténertartalmát hajlandók elszállítani.

Száz szónak is egy a vége. MINDEN ingatlanlannak rendelkeznie kell érvényes hulladékszállítással kapcsolatos szerződéssel. Illetve mindenki a neki szóló edényzetbe gyűjtse a hulladékját. Ha rendkívüli helyzet alakult ki, és előnt minket a szemét, erre is rengeteg lehetőség van. Minden évben egyszer ingyenesen kérhető lomtalanítás. A szelektívre is van már külön kukánk. Hulladékudvarok találhatóak Tamásiban, Sárbogárdon. Zöldhulladékokra ott van a zsák, ami ÖT DARAB, mert ennyit biztosít a szolgáltató, ezt nem az önkormányzat szabályozza, mi csak közvetítők vagyunk. De milliószor írtam már, beszéltem róla, van egy komposzttelepünk, és örömmel bármennyi mennyiségben fogad zöldhulladékot. Amiből majd aranyat érő termőföld lesz, ami minket fog szolgálni.

Be is fejezem mára, remélem, sikerült egy kicsit összefoglalni a szemétügyet!

Köszöni a Föld!

Körtés Kinga

